

ΜΥΘΩΝ... ΑΚΡΟΑΜΑ

Αλήθειες – λογική και μύθοι,
γεννάν τους νόμους και τα ήθη.

Όπου χωλαίνει η **λογική**, φυτρώνει κάποιος **μύθος**
να υπονοήσει τ' **αληθές**, ως η **Λυδία λίθος**
που εντοπίζει, αλάνθαστα – σωστά, επί αιώνες,
στα κράματα, στα μέταλλα, του χρυσαφιού κρυψώνες...

Όσο η αλήθεια κρύβεται και η λογική πλανιέται,
η φαντασία αδιάκοπα πετάει κι **αναρωτιέται:**
Αν κάποιου μύθου κέλυφος σκεπάζει την αλήθεια,
είτε από πείρα, πρακτική, παράδοση, συνήθεια,
-ή κι από γνώσεις «άγνωστες»-, που **χρόνοι περασμένοι**
τη βρήκανε και την κρατούν μέσα εκεί κρυμμένη!!!

Των μύθων ο «Αρχιερέυς», τριάντα αιώνες ψάλλει
σε ραψωδίες, ρυθμικά, την προίκα τη μεγάλη,
που σκόρπισε σ' όλη τη Γη, με πάθη και με κάλλη,
τ' αληθινά τα...μυθικά, που **Οδύσσεια και Ιλιάδα**
βγάλαν στο φως ΚΑΙ γέμισαν τον κόσμο με Ελλάδα!!!

Εμπνεύστηκε «εντευκτήριο» στου ουρανού τη μέση,
να αναπτύξει των Θεών και των θνητών τη σχέση.
Ετούτοι ν' ανεβαίνουν κι Αυτοί να κατεβαίνουν.
Οι άνθρωποι και οι Θεοί, αντάμα να πηγαίνουν
στο θάνατο και στη ζωή, στη δράση και στη σχόλη,
στη θάλασσα και στο βουνό, στον κάμπο και στην πόλη...
Πριν φτάσει ο Θεάνθρωπος «έφτιαξε» θεανθρώπους,
τους προίκισε με γήινους και με ουράνιους τρόπους,
με τόλμη και με σεβασμό, στάθηκε ανάμεσά τους
και με τους μύθους ύμνησε τ' άπειρα... θαύματά τους!

Πόσες αλήθειες έβαλε κι ο **Αίσωπος** στους μύθους,
που άγγιξαν της λογικής τους θεμελίου λίθους,
μυθολογώντας της ζωής τις σύμπλοκες εικόνες
μ' ανθρώπους, ζώα και Θεούς στου βίου τους αγώνες!!!
Ακόμα, έσπειρε ζωή και στη νεκρή τη φύση,
αφού, στους μύθους άφησε κι εκείνη να μιλήσει...
Ό,τι κρυμμένο νόμιζε πως είχε η φύση βάλει,
την φαντασία του έστελνε στο φως να το προβάλει!

Όλοι οι λαοί επί της γης, στα βήματα τα πρώτα,
του ήλιου και του φεγγαριού γνώρισαν τα φώτα.
Μα σαν οι νύχτες έρχονταν και τα σκοτάδια βγαίναν
κλείναν τα μάτια ερμητικά και στις σπηλιές τους μπαίναν....
Όσο βαθύ και διαρκές ήτανε το σκοτάδι
τόσο τους έλειπε το φώς και τ' ουρανού το... χάδι.

Μα ΕΣΥ, Ελλάδα μάγισσα, φτιάχνεις σπηλιά στο Πήλιο,
σε παραδείσου αυλόγυρο με γείτονα τον Ήλιο,
ΚΑΙ, βάζεις **Κένταυρο** σοφό εκεί να κατοικήσει,
γης κι ουρανού μηνύματα να κωδικοποιήσει...
Απλώνοντας τα χέρια του κι ανοίγοντας τα μάτια
στων αστεριών το τρέμουλο, στου Ήλιου τα παλάτια,
μύθους από το κρύο φώς κι αλήθειες απ' τον Ήλιο
να συγκεντρώνει πάνσοφα στο Θείο αυτό βασίλειο,
ΚΑΙ να γενεί το μυθικό σύμβολο της σοφίας
στο «αιώρημα» μιας γήινης κι ουράνιας πολιτείας!!!

Τρεις μέγιστοι, Θεόπνευστοι, «φτιάξαν» **Θεογονίες**,
για να γεννήσουν απ' αυτές και τις **Κοσμογονίες**.
Ο **Ορφέας** και ο **Όμηρος** ανοίξαν την αυλαία
και των Μουσών ο **ΗΣΙΟΔΟΣ**, κέντησε τη σημαία!!!

Οι μύθοι επρυτάνευαν, όταν στην Ιωνία,
- *αλλά και προς τα Δυτικά, στην κάτω Ιταλία -*,
οι Φυσικοί φιλόσοφοι, πριν από το **Σωκράτη**,
εμπαίνανε προσεχτικά στων μύθων το παλάτι...
Ψάξαν καλά τους «ένοικους», ακούσαν τη φωνή τους
της φύσης τον ρεαλισμό βάλαν απέναντί τους,
με στέρεα γνώση άρμεγαν των μύθων την ουσία,
την προ-Σωκρατική, δομούν, λαμπρή φιλοσοφία!!!

Σωκρατικοί και τραγικοί, στις λογικής τη φύτρα,
των μύθων την υπέρλαμπρη και αειφόρα μήτρα
εκάλεσαν, σαν αρωγό!!! Κι από παιδιά δικά της
ζήτησαν και δανείστηκαν την πλούσια σοδειά της,
για να την κάνουν ποίηση, ν' αντλήσουν τραγωδίες
ν' αναζητήσουν είδωλα, έννοιες κι ερμηνείες
του ωραίου και του αγαθού!! Των αρετών ουσίες
να εντοπίσουν έκδηλες μεσ' στις μυθοπλασίες,
αυτές, που σ' άκρα τ' ουρανού και στις γωνιές του Άδη,
οι μύθοι αλιεύουνε με Θείο παραγάδι...

Ω! μύθοι, ώ! παραβολές, παιδιά της φαντασίας:
μυστήρια - Θεία όργανα της πίστης, της λατρείας,
κατάφορτοι από λαμπερά ψήγματα αληθείας,
συστατικά της γήινης κι ουράνιας πολιτείας,
θρόνοι και βάθρα των Θεών κι ανθρώπων βακτηρία,
με άναρχη προέλευση και διάρκεια αιωνία...

Ερευνητές - μελετητές, η σκαπάνη και η πένα,
των μύθων τα "απόκρυφα" μας βγάζουν ένα - ένα,
στο φως, με επεξήγηση και με τοποθετήσεις
διατυπωμένες καθαρά χωρίς... αμφισβητήσεις!!!

Όμηρος, Αργοναυτικοί, των Πελασγών οι δρόμοι
μαγιά στους μύθους έβαλαν για να «πλαστούνε» νόμοι,
ανθρωπισμού, πολιτισμού, ήθη και παραδόσεις
άχραντη των λαών τροφή, νέκταρ της πρώτης γνώσης!!!

Άνθη που δεν μαραίνονται, βλαστοί που δεν λυγάνε,
κορμοί αιώνια άκαμπτοι και ρίζες που κρατάνε,
υπεραιώνιους χυμούς, διαρκή τροφή του γένους,
κέρασμα σε περαστικούς και προσφορά στους ξένους!!!

**Μάνα Ελλάς Ισόθεη, Ανθώνα του πλανήτη,
αιώνιε Αυγερινέ κι Άγνωστε αποσπερίτη,
πόσες φορές αυτής της Γής τους κόσμους θα θαμπώσεις,
πόσα στα χέρια σου κρατάς, δώρα, για να τους δώσεις!!!**

Αθήνα, Ιούνιος 2023

Δημήτριος Παν. Τόρβας

Αντιστράτηγος ε.α/Επίτιμος Διοικητής ΙΧης Μεραρχίας Πεζικού
Electronic Engineer – Master of Science in Op. Re. from Cranfield Univ.(England)